

Sehiv secdesi hakkında rivayet olunan zülyedeyn hadisi

Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize aşıyy -öğle veya ikindi- namazlarından birini kıldırdı. - İbn Sîrîn -rahimehullah- dedi ki; Ebû Hureyre -radiyallah anh-, namazın ismini söyledi, fakat ben unuttum- İki rekâtta sonra selâm verdi. Sonra mescidin ön cephesindeki tahtanın yanında durup ellerini birbiri üstüne gelecek şekilde o tahtaya koydu. Yüzünde hiddet (belirtileri) görülüyordu. Bu ara "namaz kısaldı, namaz kısaldı" diyerek acele ile mescitten çıkanlar oldu. -Cemaat içinde Ebû Bekir ve Ömer -radiyallah anhuma- vardı- Fakat bu ikisi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bir şey söylemekten çekindiler. Bu esnada, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Zülyedeyn (iki elli) adını taktığı elleri uzunca olan bir adam kalkıp: "Ya Rasûlallah! Unuttun mu yoksa namaz kısaltıldı mı?" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-; «Unutmadım, namaz kısaltılmadı da!» buyurdu. Adam: "Hayır Ya Rasulallah! Unuttun." dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- cemaate dönüp: «Zülyedeyn doğru mu söyledi?» dedi, Evet, diye işaretle bulundular. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yerine dönüp kalan iki rekâtı kıldırdı, sonra selâm verdi, tekbir aldı ve her zamanki secdesi gibi veya ondan daha uzun secde yapıp başını kaldırdı, tekrar tekbir aldı ve normal secdesi gibi veya ondan daha uzunca bir secde daha yaptı (yani toplam iki secde yaptı), sonra başını kaldırdı ve tekbir aldı. (Eyyûb) dedi ki: Muhammed'e "yanılmada selâm verdi mi?" dendi. O da: "Bunu Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'ın söylediğini hatırlamıyorum, ama İmrân b. Husayn'ın; "Sonra selâm verdi" dediğini haber aldım," dedi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Rasûller, insanların akıl bakımından en kâmil olanlarıdır. Aynı şekilde en sağlam kalpli ve tahammül gücü en kuvvetli olanlar da onlardır. Allah Teâlâ'nın hakkı konusunda en adaletli/en doğru olanları da onlardır. Buna rağmen onlar, beşer/insan olma sınırının dışına çıkmamışlardır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu sıfatlar konusunda peygamberlerin en mükemmel olanıdır. Bununla beraber insan olma özelliği sebebiyle Allah, kullarına sehiv secdesinin hükümlerini teşri etmek için Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in başına normal bir unutkanlık getirdi. Ebû Hureyre -radiyallahu anh- rivayet ediyor ki: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- sahabesine öğle veya ikindi namazlarından birini kıldırdı. İbn Sîrîn -rahimehullah- dedi ki: Ebû Hureyre -radiyallahu anh- bu namazın ismini verdi ve fakat ben unuttum. İlk iki rekatten sonra selâm verdi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- mükemmel idi, bunun için nefsi ancak tam bir amel ile mutmain olurdu. Sebebini bilmediği bir eksiklik ve bir hâlel hissetti. Sonra mescidin ön cephesindeki tahtanın yanında durup ellerini birbiri üstüne gelecek şekilde o tahtaya koydu. Yüzünde hiddet (belirtileri) görülüyordu.

Namaz kılanlardan hızlı olanlar mescidin kapılarından dışarı çıktılar ve kendi aralarında bir olay oldu şeklinde fısıldaşıyorlardı. Sanki onlar Nübüvvet makamını büyük görerek unutmanın hasil olmayacağını düşündüler. Onların gönüllerinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bir heybeti vardı (O'ndan çekiniyorlardı), aralarında Ebû Bekr ve Ömer -radiyallahu anhuma- olduğu halde onlardan hiçbiri bu önemli konuyu O'na açmaya cesaret edemediler. Özellikle de Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu olay sebebiyle değişik bir etkilenme ve sıkılganlık durumuna şahit oldukları için bunu yapamadılar. Ancak içlerinden kendisine Zülyedeyn (iki elli) denilen bir sahabe bu sessizliği bozdu ve şu sözyle bu durumu Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sordu: "Ey Allah'ın Rasûlü! Unuttun mu yoksa namaz mı kısaltıldı?" Tam olarak ikisinden birini söylemedi. Çünkü o dönemde ikisinin de olması muhtemel idi. (Vahiy inmeye devam ediyordu ve din henüz kemâle ermemişti) Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- (zannına binaen) unutmamam ve kısaltmadım da dedi. Zülyedeyn namazın kısaltmadığını anladığı zaman Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in iki rekat kıldığından emin olunca Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in unuttuğunu anladı ve dedi ki: Bilakis unuttun. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Zülyedeyn'in sözünün doğruluğunu onaylamak istedi. Çünkü onun bu sözü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in namazı tam kıldığı zannının tam tersinedir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kendi sözünün doğruluğunu seçtirmek istedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, etrafında bulunan ashabına Zülyedeyn'in dediği gibi ben sadece iki rekat mı kıldım? diye sordu. Onlar: Evet dediler. O zaman Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- öne çıktı ve kılmadığı rekatları kıldı. Teşehhüdden sonra selam verdi. Otururken tekbir aldı, namaz esnasındaki secdesi gibi ya da daha uzun bir secde yaptı. Sonra başını secdeden kaldırdı ve tekbir aldı. Sonra da tekbir alıp birinci secdesi gibi ya da daha uzun bir secde daha yaptı. Sonra başını kaldırdı ve tekbir aldı, sonra da teşehhüd yapmadan selam verdi.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4853>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

